697/04

Den 10. maj 2004 blev i sag nr. 61.760:

xxx xxxx xx
xxxx xxxxx xxxxxx
xxxxxxx xx
xxxx xxxxxx

mod

Tryg Forsikring A/S
Klausdalsbrovej 601
2750 Ballerup

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

Forsikringstagerne, der har ulykkesforsikring i Tryg Forsikring A/S, klager over selskabets afvisning af at yde erstatning i forbindelse med en anmeldt rygskade.

Selskabet har afvist dækning under henvisning til, at kravet anses for forældet.

Det er oplyst, at klager L.L., som er idrætslærer, i april 1995 i forbindelse med et spring over en plint ikke fik fuldført rotationen og derfor landede på sin ryg og lænd.

Skaden er skriftligt anmeldt til selskabet ved skadesanmeldelse dateret 17/7 2002. Det fremgår heraf bl.a., at skaden indtraf den 20/4 1995, at L.L. ved uheldet beskadigede ryg og lænd, og at hun ophørte med at arbejde i oktober 1997. Vedhæftet skadesanmeldelsen er en skrivelse – ligeledes dateret 17/7 2002 - fra klagerne, hvoraf det fremgår, at:

> "Med hensyn til denne skades anmeldelsestidspunkt skal fremføres, at undertegnede i oktober 1997, i forbindelse med operationen, telefonisk henvendte sig til TRYG Forsikring, for at diskutere en anmeldelse af skaden.

Efter en kort beskrivelse af hændelsesforløbet fik undertegnede den besked, at der jo ikke var tale om en 'udefra kommende begivenhed', og at skaden derfor var udenfor policens dækning. Der blev ikke sendt en skadesanmeldelse."

Ved skrivelse af 22/7 2002 har selskabet anført:

"Vi har modtaget anmeldelsen om skaden der skete den 20.4.1995.

Din oplysning om dækning af skaden står jeg uforstående over for, da vi aldrig ved henvendelse om skader, tager stilling til om en skade er dækningsberettiget eller ej. Dette gør vi først, når der foreligger en skriftlig anmeldelse. Du bedes derfor oplyse, hvor du har fået denne oplysning.

…

Da skaden er sket i 1995, kan kravet på nuværende tidspunkt være forældet."

Ved erklæring dateret 12/8 2003 har kundebetjener i selskabet, A.G., skrevet:

"Jeg kan ikke huske min samtale med klager H.P.L. i 1997 vedr. L.L.'s rygskade.

Jeg kan godt mindes hun var kommet til skade - men hvordan husker jeg ikke.

Men jeg er 100 % sikker på, at hvis han anmeldte, at hun havde skadet ryggen ved spring over plint eller andet redskab, ville jeg under ingen omstændigheder afvise en sådan skade - men sende en skadesanmeldelse til kunden.

Men det er ikke utænkelig at jeg har sagt, at der ikke var dækning, hvis skaden skete ved en form for rytmisk øvelse - stræk mv."

Klagerne har over for nævnet forklaret, at L.L. dagen efter uheldet havde meget ondt i lænden og søgte læge. Hun var indlagt flere gange på hospitalet, og i oktober 1997 blev hun opereret. Det er om operationen forklaret, at den var vanskelig, idet der skulle fjernes væv, som trykker på rygmarvskanalen og nerverne.

Det er videre forklaret, at det efter operationen stod klart for klagerne, at skaden var varig, hvorfor klagerne ringer til selskabets lokale kontor. Klagerne har forklaret, at de fra

en medarbejder i selskabet, A.G., fik det klare indtryk, at der ikke var tale om et dækningsberettigende ulykkestilfælde. Klagerne har forklaret, at de under telefonsamtalen med A.G. fik oplyst, at der ikke var tale om en "udefrakommende begivenhed", hvorefter A.G. fremkom med 3 eksempler på, hvad der skulle være sket, for at tilfældet ville være dækket af forsikringen. Klagerne har oplyst, at de helt tydeligt husker de nævnte 3 eksempler, som gav dem det klare indtryk, at dækning forudsatte, at nogen var skyld i uheldet.

Det er herefter forklaret, at klagerne i sommeren 2002 havde besøg af en assurandør fra selskabet. I den forbindelse oplyste klagerne om L.L.'s idrætsskade, hvorefter assurandøren til klagernes overraskelse opfordrede dem til at anmelde skaden, hvilket skete ved anmeldelsen den 17/7 2002.

Klagerne har bestridt, at L.L.'s ryglidelse som hævdet af selskabet har været stationær siden juli 1996. Klagerne har anført, at L.L.'s tilstand jævnt er blevet dårligere, hvorved det er påpeget, at tilstanden i oktober 1997 var forværret i en grad, der gjorde operation nødvendig. Klagerne har således forklaret, at L.L. uden operationen med tiden ville komme til at sidde i kørestol.

Selskabet har over for nævnet fastholdt, at kravet må anses for forældet i medfør af forsikringsaftalelovens § 29. Selskabet har gjort gældende, at kravet er forældet såvel både efter forsikringsaftalelovens 2- og 5-årige forældelsesfrist.

Selskabet har anført, at på baggrund af journaloplysningerne er det selskabets lægekonsulents opfattelse, at ryggenerne har været permanente fra august 1995, hvorved der er henvist til journaloptegnelse fra 23/8 1995. Selskabet har påpeget, at klageren var til en afsluttende kontrol på Holstebro Sygehus i marts 1996, og selskabets lægekonsulent er på baggrund heraf af den opfattelse, at L.L.'s tilstand var stationær senest 3 måneder senere, hvorefter selskabet har fastsat stationærtidspunktet til senest juli 1996. Selskabet har herefter anført, at kravet på erstatning var forfaldent på dette tidspunkt. I forlængelse heraf har selskabet gjort gældende, at kravet er forældet i juli 2001 efter den 5-årige forældelsesfrist.

Selskabet har endvidere anført, at klageren har forklaret, at han anmeldte skaden i oktober 1997, hvorfor klagerne i hvert fald har været vidende om kravet på dette tidspunkt. Selskabet har gjort gældende, at set i lyset heraf, er kravet forældet med udgangen af 1999 efter den 2-årige forældelsesfrist.

Selskabet har henvist til ankenævnskendelserne 44.027 og 52.349.

Nævnet udtaler:
Nævnet har gennemgået sagens akter og finder efter de foreliggende lægelige akter, at det må lægges til grund, at et eventuelt krav mod selskabet ville være forfaldet, jf. forsikringsaftalelovens § 24, i hvert fald i løbet af 1996. Nævnet finder herefter, at et eventuelt krav er forældet efter forsikringsaftalelovens § 29's 5-årige forældelsesregel allerede ved anmeldelsen til selskabet i 2002. Det bemærkes, at den 5-årige forældelsesregel virker uafhængigt af sikredes kundskab om et eventuelt krav. Nævnet bemærker, at det forhold, at klagerne efter det oplyste sandsynligvis har rettet henvendelse til selskabet om kravet allerede i 1997, ikke ændrer på, at kravet er forældet, idet klagerne ikke fulgte op på den telefoniske henvendelse.

Da nævnet herefter ikke kan pålægge selskabet at yde erstatning,

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Marianne Højgaard Pedersen